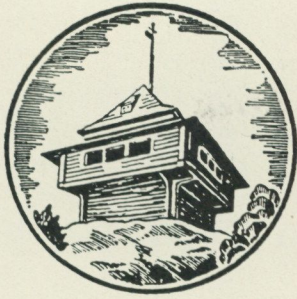




**NORDISKA MUSEETS OCH
SKANSENS ÅRSBOK 1956**



FATABUREN

NORDISKA MUSEETS OCH
SKANSENS ÅRSBOK

1956

Redaktion:

GÖSTA BERG · BENGT BENGTTSSON

Redaktör: Bengt Bengtsson

Omslagsbilden: Herrar vid bålen.

Detalj ur oljemålning, föreställande ett dryckeslag omkring 1740.

Okänd konstnär. Nordiska museet.

Tryckt hos Tryckeri Aktiebolaget Thule, Stockholm 1956

Djuptrycksplanser från Nordisk Rotogravyr

ELSA FORSS IN MEMORIAM



Elsa Forss, f. Boquist
f. 5/9 1893—d. 20/6 1954.

Som meddelats i en tidigare årgång av denna årsbok, avgick fru Elsa Forss f. Boquist den 1 januari 1954 med pension från sin tjänst som biblioteksbiträde, som hon då hade innehaft närmare 20 år. Vid sin avgång var hon sedan mycket lång tid svårt drabbad av sjukdom och redan den 20 juni slutade hon sitt liv.

Elsa Boquist var född den 5 september 1893 på Fåglaviks glasbruk i Västergötland, där hennes far var förvaltare; hon gick i skola i Skara och bosatte sig efter sitt giftermål med köpman Karl Magnus Forss i Falköping. Efter makens bortgång flyttade hon till Stockholm, där hon i februari 1931 antogs som extra arbetskraft — till en början utan avlöning — i Nordiska museets bibliotek.

Genom sina gedigna personliga egenskaper vann Elsa Forss snabbt vänner i den nya kamratkretsen i museet och på Skansen, och den uppskattning hon kände strömma sig tillmötes gav henne

nytt livsmod. Hon fullgjorde 1932 elevtjänstgöring i Vetenskapsakademiens bibliotek och återvände sedan med ökad erfarenhet till arbetet i museet. De närmaste åren tog emellertid även museets arkiv hennes arbetsförmåga i anspråk, ja en kortare period tjänstgjorde hon också på Skansens årskortsexpedition, men fr. o. m. 1936 var Elsa Forss permanent knuten till biblioteket.

Här var hennes rätta arbetsfält. Sällan har den dagliga rutinen i ett bibliotek omfattats med sådan hängivenhet och entusiasm som av Elsa Forss; hennes egen iver inspirerade både överordnade och kamrater. När därtill kom ett rörligt intellekt, en ovanlig fallenhet för systematik, ordning och reda och ett gott minne, var förutsättningarna givna för en bestående insats. Den inbördes fördelningen av arbetet mellan den i biblioteket tjänstgörande personalen var särskilt under 1930-talet ej så noga avgränsad. Efterhand blev emellertid in- och utlåningen Elsa Forss' huvuduppgift. Forskande museikamrater, kursläsande studenter och den allmänhet som på grund av ett eller annat specialintresse uppsöker Nordiska museets bibliotek skall länge sakna hennes moderliga omtanke och strävan att rättvist balansera olika parter intressen.

Elsa Forss var tack vare sin fina taktkänsla och sin genomlidandet alltmer fördjupade livserfarenhet sina vänner till ovärderligt stöd i livets olika skiften. Det tomrum hon efterlämnat i kretsen av arbetskamrater och vänner kommer allt framgent att göra sig förnummet.

S. O. J.